

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Γεννάδ'είκοσιμία,
Κουβέρου τρικυμία.

Εικοσιπέντε σὺν ἐνάκοντα,
γὰ τὸ Μαρόκο λέγονται τόσα.

**Γιὰ τὸν Χριστιανό,
τὸν Ρήγα τὸν Δανό.**

Πάει κι'ὁ κορμὸς ὁ γέρος πολυκλάδου φαμελιάς,
ὁ πατέρας τῆς Εὐρώπης, Βασιληάδων Βασιληάς.
Πάει νάβρη τὴν Λουίζα, Ρήγισά του λατρευμένη,
ποῦ σὲ τάφους δεξασμένων προπατόρων τὸν προσμένει.

Εἶδε και παιδιὰ κι' ἐγγόνια νὰ λαμποκοποῦν σὲ Θρόνους
κι' ἔζησε καιροὺς και χρόνους
ὅσο Βασιληάς ἔμπορε νάβαι Βασιληάς ἀλήθεια
κι' ἕνας Ρήγας σὰν κι' αὐτοὺς, ποῦ μᾶς λέν τὰ παραμῦθια.

Τὴν Δανία τῆς εἰρήνης πόνος και λυγμὸς τὴν πνίγει
και πικρά μοιρολογεῖ,
και διπλὸ λατρεία μνημα γιὰ τὸν Ρήγα τῆς ἀνοίγει
στὴν καρδιά τῆς και στὴ γῆ.

Μὰ και μία κι' ἄλλη χώρα
λυπημένη κλαίει τώρα
Βασιληᾶ στὴν καλωσύνη, Βασιληᾶ στὴν ἀρετῆ,
ποῦ ἔφερε και τὸ λεπίδι τοῦ πολέμου νὰ κρατῆ,
κι' ἂν δὲν ἔβαζε πορφύρα, κι' ἂν δὲν κἀνθιζε σὲ Θρόνο,
τοῦ πρεπε νὰ βασιλεύη μὲ τὴν ἀνθρωπιὰ του μόνο.

Μὲς' στοῦ Φρένδεσοργ ἐκεῖνο τὸ Παλάτι μετὰ χρόνια
θάλλου και παιδιὰ κι' ἐγγόνια,
θὰ ξανάλλου, μὰ δὲν θάβρου σὰν και πρὶν τὴν ἀγκαλιὰ
τοῦ χιονάτου των πατέρα, τοῦ παπποῦ, τοῦ Βασιληᾶ.

Μυστηρίου βασιλεύει μὲς' στοῦ Φρένδεσοργ σιγῆ
κι' ἕνας ἰσχυρὸς ἄσπρου Ρήγα μοναχὸς χωρὶς μιλιὰ
τόσων του παιδιῶν κι' ἐγγόνων τῆς κορώνας εὐλογεῖ...
ἔβλόγησε και τὴν κορώνα τοῦ δικοῦ μας Βασιληᾶ.

